

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Satraparum temulentiam famem mereri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

fant, famente populo, & super contritione sua gemente Ioseph, & ob inopiam frumenti aliò transmigrantibus alijs, conuiuia conuiujs connectere; & mensas mensis jungere, vt nullum sit inter prandium & cœnam discrimen, sed cœna prandij tempore principium, prandium autem neque cœnæ hora finem habere videatur.

Nimirum hæc factio hostem, hostis bellum, bellum famem attraxit in multas prouincias; quæ vtinam inopia & modestia feruentur, per lasciuiam perituræ. Hoc est peccatum, quod Germania quidem potissimum, ab alijs gentibus tribuitur, sed non intra Germaniam & finitimas nationes solas continetur, cum etiam Iudæis alijsque populis olim à Prophetis sit obiectum. Vbicumque autem vigeat, non est nisi penuriâ emendabile. Quamuis, an etiam egestate tolli possit, debet dubitari. Spoliati enim, & in potestate hostium positi, nondum animos, non consuetudines antiquas ponunt, sed quoties sese offert occasio, commessantur, & Baccho litant. Proceres aliqui primi vexillum temulentia præferunt, & lymphati vino circumeunt; qui vel hinc maximè culpabiles, quòd non modò potatores legibus & pœnis non coërceant, sed etiam præeant exemplo. Graue enim illis imminet à Deo iudicium, qui cum supplicijs à tanto dedecore subditos deterrere deberent, alios ipsi vltro prouocant ad luxuriæ imitationem. Cum igitur insania potitandi passim pudore careat, leges vicerit, potentes patronos fortiatur, & in palatijs magnorum quorundam satraparum stabuletur, ordinaria gubernatione Reipublicæ tolli non potest. Hinc prouidentia diuina nouas rationes adinuenit, & plures porrò inueniet. Ne pluri- mi vino morerentur, necessitatem sobrietatis intulit ipsis vindemiæ lætitijs. Creuit pretium vini, vt abusus & ebrietas decre- sceret. Absumptæ sunt fruges, nondum absorpta sunt vitia. Tot mala nondum faciebant sobrios; tanta egestas adhuc aluit in- temperantes. Et pauperes quidem de potu minùs querebantur; aqua non deerat populo sitiendi. Sine cibo viuere, naturæ non conueniebat. Qui quia deerat, in escam vrticæ, in panem fufures coquebantur. Hinc morbi, hinc contagio, hinc mortes. Quid ergo? an non & istorum multi has porcorum dapes meruerunt,

K

quando

VII.

quando porcorum ritu se se prius ingurgitarunt? & planè Epicurèi in pari honestate habuerunt bibere & vomere; vinum ingerere, & egerere? Punit Deus etiam priuatorum intemperantiam fame, aut esurie prodigiosa. Quod vel è religioforum hominum pœna atque exemplis disce.

VIII.

Beda: tom. 3.
in fine vitæ S.
Burgundoforz
Abbatifz.

Narrat id idoneus author, Venerabilis Beda Presbyter Anglus, qui vixit Anno Christi 731. sub S. Burgundofora in monasterio, quod *Euoriacas* appellatur, contigisse. *Quadam puella nobilis genere, ad supra memoratum Cœnobium regulari disciplina colla submittere venit: sed bona vita conuersationem antiquus hostis aggressus euincere, excitauit in ea gula auiditatem, ita ut esuriam furtiuo cibo semper exatiare studeret. Quod facinus, per longa spatia temporum, non deprehensa patrauit, nec prorsus alicui sodalium patefactum est. Cùm ergo diu gula auiditas animam maculasset, dedit arbiter iustam sententiam super animam iniustam: corripuit grauissimum facinus pœna grauiori, ac super fessos artus excitauit odium liciti cibi. Nec alio quoquam genere ciborum alebatur, nisi fursurum frondiumq; & herbarum, agrestium more pecudum, alimento: cumq; iam multis diebus hac ultio supra animam transgressione deceptam maneret, & sibi hora refectionis supradictum cibum adduci postularet, vidit speciem apri magni secum comedere, & morticinofos cibos porci grunnio ventilare. At illa panefacta, interrogauit, quid esset? Respondit, qua videbatur bestia, & ait: *Aper ego sum, cibos, quos hactenus per transgressionem comedisti, tecum ego comedi, & modo per istius anni circulum hunc cibum habebis. Permansit ergo cibus ille per metam vertentis anni, nec prorsus aliud quidquam edebat, quam fursures, frondesq; arborum, atq; herbas agrestes, & quodcumq; ex ceterarum radicum reliquijs proycitur. Quid enim fuit, ut diaboli voce fragilis mens misera transgressionis conscia objurgaretur, nisi quia per presentium pœnarum immanitatem non sineret animam postmodum cruciatibus damnari, & diuina pietas per eum voluit impropéria constituendo depromere, per quem fuerat transgressio propagata, & hunc habere indicem, cuius suasionibus malis diu decepta obtemperauerat, & post pœnas illatas cognoscere, non diabolo, sed Creatori creaturam debere obedire. In virgine, in nobili puella, & delicatè educata, & fortè aliquot poma, aut panis frustra furtim comedente, tam seuerè gastrimargiæ*
*viciu**